

عنوان مقاله:

مقایسه عملکردی آموزش و پرورش در کشورهای اندونزی، چین و آلمان در دوران همه گیری بیماری کرونا و تعطیلی مدارس

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رقیه رهبری - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی.

زهره سعادت‌مند - دانشیار، دانشگاه آزاد اصفهان واحد خوراسگان

خلاصه مقاله:

همه گیری بیماری کووید ۱۹ در ابتدای سال میلادی ۲۰۲۰ در سراسر جهان و ایران، با توجه به لزوم رعایت مسائل بهداشتی و فاصله گذاریهای اجتماعی، تعطیلی مراکز آموزشی و مدارس را در پی داشته است. لذا این مراکز ناگزیر به استفاده از فضاهای مجازی و کلاسهای غیرحضوری شده اند تا دانش آموزان امکان ادامه تحصیل داشته باشند. استفاده از شیوه های آموزش آنلاین و در فضای مجازی پیش زمینه هایی ایجاد دارد. فراگیران به جای حضور در مدرسه و کلاس درس، در فضای خانه به صورت مجازی با معلم و دیگر دانش آموزان با کمترین تعاملات درگیر آموزش هستند. در سبک جدید آموزش، لزوم توجه به عناصر متعدد از جمله نقش معلمان، مدارس والدین و ... جهت تامین شرایط و امکانات برای رسیدن به اهداف تربیتی و آموزشی مورد نظر پر رنگ تر شده و نسبت به آموزش حضوری از تفاوتی برخوردار می باشد. توجه به مسائل اقتصادی جهت دستیابی به امکاناتی از قبیل تبلت، گوشی تلفن همراه، اینترنت و لزوم آمادگی معلمان و مدیران و آشنایی با فضاهای مجازی و ...، پیامدهای روانی- اجتماعی و عاطفی این دوران از اهمیت برخوردار می باشد، لذا استفاده و بررسی تجربیات دیگر جوامع و کشورها در این دوران می تواند راهگشا باشد. در این مقاله که به روش مروری و با مطالعه مقالات و موضوعات مرتبط در پایگاه های مختلف داده انجام شده است، ضمن بررسی مقایسه ای عناصر مشابه (معرفی طرح-معلمان- والدین-دانش آموزان) در تجربیات کشورهای اندونزی، چین و استرالیا و آلمان، نکاتی در مورد عملکرد این کشورها مطرح شد، نتیجه اینکه هر کدام از این کشورها با توجه به زمینه و فرهنگ خود و میزان اهمیت مسائل آموزشی با این موضوع برخورد کرده درصدد پیدا کردن راه حل می باشند.

کلمات کلیدی:

معلمان، والدین، دانش آموزان، بیماری کووید۱۹، فضای مجازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317942>

